

Het initiatief komt van Gerard Schenk, directeur van De Klinker te Winschoten, Sjouke Zijlstra, directeur van theater De Muzeval te Emmen, architect J. Sterenborg uit Ter Apel en galeriehouder Albert Waalkens uit Finsterwolde. De laatste was aan het eind van de jaren zestig de promotor van een dergelijke kunstmanifestatie in dit gebied: Beeld en route, in de volksmond al gauw Beeld en roest genoemd. Er zijn 29 (inter)nationale bekende kunstenaars geselecteerd door R. Oxenaar, directeur van het museum Kröller-Müller, en beeldend kunstenaar Carel Visser.

Broken circle

Sjouke Zijlstra (55) heeft ook al eens eerder met Gerard Schenk Skulptoer gerealiseerd, een beeldtentoonstelling aan weerskanten van de grens. Ook nu was het de bedoeling om landschappen in Duitsland te betrekken bij Beeld-en-land, maar de Duitsers lieten het afweten vanwege de financiën. De landschappen waar de kunstenaars hun werk kunnen maken, zijn het polderland ten noorden van Finsterwolde, de Hasseberg bij Sellingen, het essenlandschap van Westerwolde, de Veenkoloniën, het hoogveen-gebied van Schoonebeek en de Hondsrug. Andere lokaties zijn zandwinningsputten, het klooster Ter Apel, Emmen, de Wedderborg te Wedde, de oude hoeve Ter Walslage in Sellingen, het rosarium in Winschoten, de Fraeylemaborg en de jachthaven te Slochteren, het kuuuroord te Nieuweschans en galerie Waalkens te Finsterwolde.

Een project wat er min of meer bij betrokken wordt is de renovatie van the broken circle. Dit project bij Emmen is in 1971 uitgevoerd door de inmiddels overleden Amerikaanse kunstenaar Robert Smithson in het kader van de tentoonstelling 'Sonsbeek buiten de perken'. Dit land-art project bestaat uit een op de bodem van een zandafgraving gelegen gebroken cirkel en een heuvel met spiraalvormige banen. Het staat echter al jaren onder water en het is de verdienste van Sjouke Zijlstra, die er ook in 1971 bij betrokken was, om dit kunstwerk te renoveren.

Ruimte moet soms wennen

Een van de 29 kunstenaars die aan Beeld-en-land mee doen is Tiddo Nieboer (45) uit Wehe-Den Hoorn. Na de HBS wilde hij boer worden of artiest, maar dat verbodt zijn vader. 'Ga maar studeren of werken bij de PTT' was het advies. Na een blauwe maan-

In de maanden juli, augustus en september zullen in verschillende landschappen van Oost-Groningen en Oost-Drenthe beeldende kunstenaars projecten uitvoeren. De bedoeling van deze beeldenroute is om dit gebied te bestempelen tot Europa's kulturele regio. Een gesprek met een initiatiefnemer en een kunstenaar.

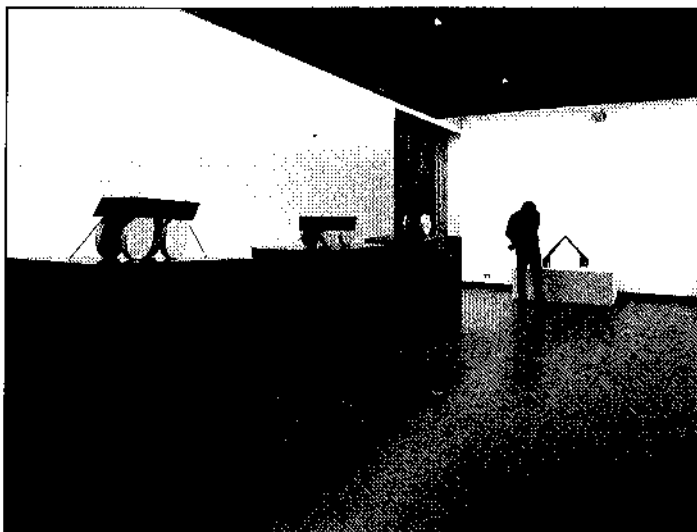
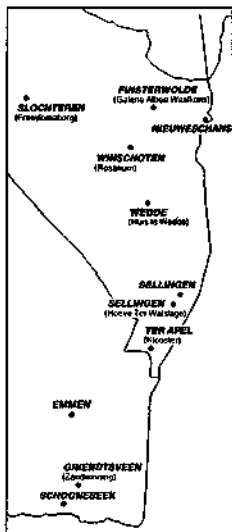

BEELD-EN-LAND, KUNST EN LANDSCHAP IN GRONINGEN EN DRENTE

Jan Abrahamse

Het land-art project 'The broken circle'

Tentoonstelling van Tiddo Nieboer in het Groninger Museum

Tiddo Nieboer

dag de studie psychologie gevolgd te hebben, heeft Tiddo een nogal wisselend leven geleid: 7 maanden in Nieuw-Guinea tijdens militaire dienst, veel gereisd in Frankrijk, opleiding aan de Rietveld-akademie. Akademie voor beeldende kunst in Arnhem. Als industrieel vormgever gewerkt bij een draadverwerkende industrie en Tomado, lesgeven aan de akademie in Amersfoort, de Rietveld-akademie in Amsterdam, Ubbo Emmius te Groningen en sinds 8 jaar docent aan Akademie Minerva in Groningen voor het vak ruimtelijke vormgeving.

Welk project ga jij uitvoeren en op welke lokatie?

Twee jaar geleden heb ik een tentoonstelling gehad in het Groninger Museum, waarvoor ik allerlei modellen heb gemaakt van boerenkarren, die in het landschap thuishoren, een zwevende, een remmende, een vallende en een stilstaande kar. Ik heb ze gemaakt om er iets mee te doen in het landschap, want daar horen ze. Die karren zijn ontstaan vanuit een soort jeugd sentiment: in Warffum woonde ik vlakbij een wagenmaker en overal in Groningen, maar ook in Frankrijk en Portugal zie ik karren, gevuld met klei, hooi of stront. Toen het project Beeld-en-land zich aandiende, heb ik tijdens een rondrit

met alle kunstenaars 3 lokaties uitgezocht. De eerste is boven een coupure in een slaperdijk ten noorden van Finsterwolde. Daar wil ik een silhouet van de zwevende kar plaatsen, zo'n 5-6 meter hoog. Van kilometers afstand moet dat te zien zijn, net als de kar van Wodan of Thor die zich boven het weidse landschap verheft. Een andere lokatie is de Hasseberg op de Duitse grens bij Sellingen (zie elders in deze Noorderbreedte). Daar loopt een doodlopend klinkerstraatje tegen de berg op, waarop ik een stilstaand — een beetje lullig — karretje van 2 bij 3 meter wil plaatsen. De laatste lokatie is in het essenslandschap van Westerwolde.

Heb je enig idee wat de bevolking van die projecten vindt?

Ik denk dat ze het prima zullen vinden, want toen de karretjes tentoongesteld waren in het Groninger Museum, vonden de boerenfamilies ze het mooist van alles wat er verder stond. De karretjes geven een stuk herkenning en zijn vertederend. Overigens is het bloedlink om in een ruimte zo'n groot ding te plaatsen. En met ruimte bedoel ik dan gebieden als het Groninger polderland en de wadden. Ruimte moet soms wennen. Je tast daar bijna goddelijke waarden aan. Stel je voor dat Wodan of Thor

het niet leuk vinden en dat zijn wel de jongens die daar de zaak bestieren, dan ben je toch mooi de lul, want dan gaat het gegarandeerd fout. Jaren geleden had ik dat niet aangedurfd, maar nu heb ik het beter in de klauwen. Ik ben er van overtuigd dat Thor zijn goedkeuring geeft, want ik heb voldoende ruggespraak met die jongens gehad. Als het niet goed is, zou ik geen nacht kunnen slapen. Overigens ga ik nog wel praten met de boeren die in de buurt wonen.

Hoe zeker is het dat deze lokaties toegewezen worden?

Dat hangt af of de eigenaar of beherende instantie toestemming verleent en van de financiën. Voor elk kunstwerk is zo'n f 10.000,— aan materiaalkosten uitgetrokken. Maar Krijn Giezen gebruikt 12 ton hout dat door de ijzelschade vrij kwam en Hans van der Pennen maakt een skulptuur van een paar ton klei en beide zijn ruimschoots en kosteloos aanwezig, zodat er met het geld wel wat geschoven kan worden.

Wat gebeurt er met de kunstwerken na de manifestatie?

Ik wil er een semi-permanent karakter aan geven, zodat ze in ieder geval zo'n 5 jaar blijven staan. ●